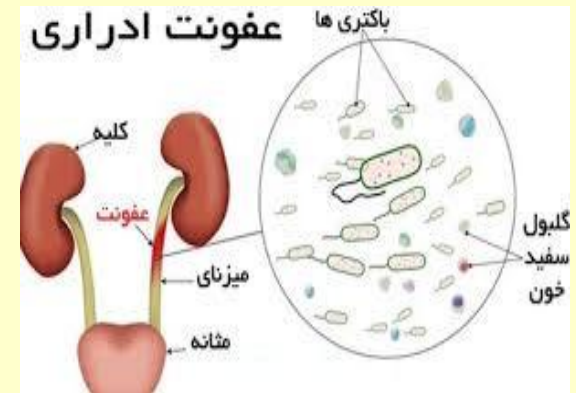

عفونت سیستم ادراری

تهیه کننده :

دفتر پرستاری

دفتر HSE بیمارستان تأمین اجتماعی پاکستان

سیستم ادراری شامل کلیه ها ، حالب ها ، مثانه و پیشابراه می باشد. همه یا هر کدام از قسمت های دستگاه ادراری می توانند عفونی شوند. اگر عفونت ادراری درمان نشود می توان صدمات دائمی به کلیه ها وارد کند و یا اینکه به خون گسترش یافته و منجر به فوت شود.

علایم عفونت ادراری چیست؟

- ادرار کردن بیشتر از دفعات معمول
- ادرار تیره یا خونی
- احساس نیاز فوری به ادرار کردن
- تب
- درد و سوزش در حین ادرار کردن
- بوی بد و تند ادرار
- بی حالی و احساس بیماری
- درد قسمت تحتانی لگن ، معده ، قسمت تحتانی پشت و پهلوها
- شب ادراری
- ادرار کردن به سختی یا بی اختیاری ادراری
- تغییر در مقدار ادرار کردن (بیشتر یا کمتر)
- در مواردی نیز عفونت ادراری ممکن است بدون علامت باشند مثل حاملگی و دیابت

علل عفونت سیستم ادراری چیست؟

عفونت ادراری بوسیله باکتریها ایجاد می شود، در حالت عادی در ادرار باکتری وجود ندارد. باکتریهایی که باعث عفونت ادراری می شوند، بیشتر از ناحیه ی دفعی به پیشابراه ، مثانه و کلیه ها کشیده می شوند. سطح پایین بهداشت و عدم رعایت مناسب اصول بهداشتی ، سنگ های ادراری ، بیماری دیابت و مصرف مایعات کم زمینه عفونت دستگاه ادراری را فراهم می آورند، در این صورت پزشک مبادرت به تجویز آنتی بیوتیک می کند. در صورتیکه پس از گذشت ۴۸ ساعت تب بیمار فروکش نکند، بستری بیمار در بیمارستان لازم است.

عفونت سیستم ادرار چگونه تشخیص داده می شود؟

- براساس شرح حال ، وجود علائم و معاینات بالینی
- براساس آزمایش ادرار از نظر بررسی وجود خون ، پروتئین ، عفونت و بررسی کشت ادرار (بخصوص برای تعیین آنتی بیوتیک موثر و مناسب)

طرز تهیه نمونه ادراری:

برای نمونه گیری صحیح باید ابتدا ناحیه تناسلی را به خوبی و از جلو به عقب بشویید و به آرامی خشک کنید. سپس شروع به ادرار کردن نموده و ابتدای ادرار خود را دور بریزید و از وسط جریان ادرار شروع به جمع آوری آن در ظرف آزمایش کنید.

مراقبت پس از ترخیص عبارتند از:

- ۱- در طول روز آب و مایعات فراوان بنوشید.
- ۲- در صورت تجویز آنتی بیوتیک، دارو را دقیقاً در زمان معین مصرف کنید، دوره درمان را کامل کنید و آنتی بیوتیک را با مایعات فراوان بخورید.
- ۳- مسکن های ادراری مثل فناروپریدن باعث تغییر رنگ ادرار می شوند. در این صورت نگران نباشید و مصرف دارو را ادامه دهید.
- ۴- استراحت کافی داشته باشید و از ورزشهای سنگین خودداری کنید و از نوشیدن قهوه و نسکافه و انواع شکلات و غذاهای تند و ادویه دار و نوشابه خودداری کنید.
- ۵- میوه جات و آب میوه های حاوی ویتامین ث بیشتر مصرف کنید.
- ۶- در صورت وجود تب، ز تب بر مثل استامینوفین استفاده کنید.
- ۷- اگر احتمالاً باردار هستید حتماً به پزشک مراجعه کنید.
- ۸- در صورتیکه از داروهای دیگری به طور دائم مصرف می کنید (مثلاً داروهای مصرفی قلبی که رقیق کننده خون هستند) حتماً به پزشک اطلاع دهید چرا که مصرف آنتی بیوتیک ها ممکن است با داروهای رقیق کننده تداخل داشته باشند.
- ۹- اگر در اورژانس برای شما آزمایش ادرار و یا سونوگرافی انجام شده است برگه نتیجه آنرا دور نریزید چون در صورت مزمن شدن یا تکرار عفونت، جهت بررسی های تکمیلی این نتایج برای مقایسه لازم است.

